

videre har den Rigsdagsmand, som er bleven valgt, i Udvalget erklæret, at paa det Sted, hvor han var Syssemand, har ingen Bekjendtgjørelse om Valget fundet Sted, og der mangler saaledes ogsaa Bevis for, at den lovbefalede Bekjendtgjørelse er foregaaet. Fremdeles har een af de Candidater, som agtede at stille sig, trukket sig tilbage paa Grund af denne formelle Feil. — Det er en meget betydelig formel Feil, at den Bekjendtgjørelse, som er foreskrevet i Valgloven at skulle gaae 6 Uger forud for Valget, er undladt. Denne Bestemmelse er jo foreskrevet, for at vedkommende Candidater kunne stille sig, og alene den Omstændighed, at denne Bekjendtgjørelse er undladt, er en saadan Feil, at den maa kunne foranledige os til at cassere Valget. Naar vi betragte Sagen ganske i Almindelighed, uden at see hen til de særlig os foreliggende Dplysninger, saa vil man kunne sige sig selv, at det er dog muligt, at der har været Mænd, som have villet stille sig, men som ere komne saa seent til Kundskab om Valget, at de ikke have faaet Leilighed dertil; det er ogsaa fremdeles muligt, at Nogle kunne have havt Kundskab derom, men at de have anseet en saadan Kundskab for at være uden Betydning for, at et gyldigt Valg kunde finde Sted; og at de derfor ikke have villet stille sig og udsætte sig for at komme til at gjøre Reisen til Kjøbenhavn forgæves; dette er Altsammen Noget, som man ved at gjøre Slutninger kan sige sig selv; men nu kommer hertil, at der foreligger en Erklæring fra en af Modcandidaterne, som gaaer ud paa, at han har trukket sig tilbage, fordi denne Betingelse, som han maatte ansee for at være en nødvendig Betingelse for Valgets Gyldighed, ikke var opfyldt; der foreligger endvidere en Erklæring fra en Syssemand, som gaaer ud paa, at der ikke i hans Sysse har fundet nogen Bekjendtgjørelse Sted; der foreligger fremdeles et Valgbrev, hvori der siges, at Valgbestyrrelsens Medlemmer ikke vde, om Bekjendtgjørelsen har fundet Sted eller ikke. Dette er altsaa de Kjendsgjæringer, som man gaaer ud fra. Derfor det nu var muligt, at man ved at udsætte Beslutningen angaaende dette Valg kunde skaffe endnu klarere Dplysninger, saa havde det

visnok været onfseligt, men vi kunne overmaade let, dersom vi vilde udsætte Afgjørelsen, til at bevirke, at Tærøerne atter maa blive berøvede Afgang til at blive repræsenterede her i Thinget. Naar vi derfor have ventet saalænge, som vi have kunnet vente, for at faae de Dplysninger og Beviser, som kunne tilvebringes, og vi altsaa nu nødes til at tage en Beslutning, saa forekommer det mig, at der er en til Wisshed grændsende Formodning, hvorefter vi maae gaae, og det er nemlig den, at den i Valgloven foreskrevne Bekjendtgjørelse angaaende Valget ikke har fundet Sted. Der er foregaaet et formelt Brud paa Valglovens Bestemmelser, som har givet Anledning til, at Candidater, der ellers vilde have stillet sig, ikke have stillet sig, og heraf kan man meget vel drage den Slutning, at denne formelle Feil har udøvet en saa gjenemgribende Indflydelse paa det hele Valg, at det maaskee vilde være blevet et andet, dersom den ikke havde fundet Sted; — og det er paa Grund heraf, at det ikke staaer for mig som noget Tvivlsomt, men som Noget, vi nødvendigvis til at gjøre, nemlig at cassere dette Valg. Man maa vel erindre, at man netop med Hensyn til saadanne fjerne Steder maa sørge for, at Lovens Forskrifter nøiagtig overholdes; thi det kan give Anledning til temmelig store Misbrug, naar det skulde berøe paa den administrative Embedsmand, om han vil skjule en saadan Bekjendtgjørelse i sin Lomme og kun lade Enkelte faae den at see, eller om han vil efterkomme Loven og fyldestgjøre dens Bud, og det vil give Anledning til den største Mistænksomhed, naar ikke saadanne simple, klare Ting efterkommes. Jeg troer derfor, at der er den allerstærkeste Grund for os til at cassere Valget, hvormeget vi end Alle maae beklage, at derved denne Landsdeel ikke er bleven repræsenteret her i denne Sæstion; kunde Indstillingen være gaaet ud paa Valgets Vedtagelse, var Sagen naturligvis tidligere kommet for her. — Hvad angaaer den ærede Rigsdagsmands Undringsforslag, da forekommer det mig, at det er rigtigst at stemme imod det; thi dette Spørgsmaal, mener jeg, vi kunne ganske overlade til vor ærede Formands Afgjørelse.